

PALLADIUS. Nunc ego multo tersiore mente, & rationis acumine multo majore penitus introspectio, & feliciter assequor pleraque illa veterum ænigmata, figmenta, parabolas, fabulas; quibus Hermetici, & Pythagorici philosophi maximum hoc naturæ arcanum Sophistis & impostoribus, Volcani, Plutique filiis obtegere & obvelare consueverunt.

En Rorem cali, pingui cum Sulphure Terra.

Ecce Aquilam Iovis, & Solis & validum ecce Leonem.

Ecce Solis, Lunæque Filium Mercurialem: qui ascendit & terra in cœlum, iterumque de cœlo descendit in terram: & sic vim recipit superiorum, & inferiorum: quod in Smaragdina illa magni Hermetis tabula scriptum reperitur.

APOLLONIUS.

Salve delictum Superum, Phœbea propago:

Natura felix, & Vax, sacer, unice phœnix:

Securus moreris, quia morte renasceris atra:

Morse a vita nova est, blanda est & amanda voluptas.

O Aquilinum ovum, Pandora, & Flora Sophorum!

O lætos ovi fœtus, o germina Flora!

PALLADIUS. O admirandam Naturæ Sympatheiam! præ ingenti amore, Fœmina videtur interficere maritum suum mellitissimum: & postea maritus interimere videtur coniugem sibi unice dilectam: atque hoc modo illi ambo coniuges, in fœcundissimo ac florentissimo suo connubio, filios procreant omnium formosissimos, gratiosissimos, & fortunatissimos.

AURELIUS. O lætum, o festum, & faustum mihi hunc diem, quo tam præclarum & rarum, tam gratum diuque exoptatum Naturæ arcanum, favente, & adspirante illa divinæ benignitatis aura, adeptus & consequutus sum: Nunc mihi minime quiescendum aut stertendum arbitror: sed sedulo opera danda erit, ut primo quoque tempore, hoc tantum mihi comparem & acquiram bonum.

APOLLONIUS.

Quidnam adeo properas? tua adhuc, tua messis in herba est:

Differ, amant certas ardua quoquo moras.

THEOD. Nosti sane, nosti hunc aureum, Aureli, Naturæ thesaurum, imo hisce oculis tuis iam vidisti, & sæpius in mundo hoc sublunari vides: sed nondum tamen habes, nondum manibus hisce tuis tenes & possides, nec ipsius

Rrr 4

tibi